

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 35	Utgitt 18 oktober	1946
	Innhold.	Side
Res.	om endr. i de alm. trafikkregler	611
Skr.	om bestem. om bekjempelsen av tuberkulose m. v. hos fjørfe ..	612
»	om bestem. om salg m. v. av rugeegg m. v.	614
»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss	615
»	om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Hønefoss	615
»	om endr. i feieregulativet for Mandal	616
»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av nedre Eidfjord	616
Bestem.	om endr. av bestem. om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	616
Bruksreglar	for Skavdal — Røshøi statsalmenning i Verran	617
Skr.	om fiskereglar for Bø og Nes i Sauherad	619
»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Nesna	619
»	om regulering av og bygningsvedtekter for Munkvoll hovedgård, Strinda	620
»	om endr. i § 13 i betalingsregulativ for bygningskontroll m. v. for Oslo	620
»	om vedtekt til bygningslovens § 113 for Lande — Greåker ..	622
»	om ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Kongsberg ..	622
»	om endr. i feieregulativet for Skotfoss	623
»	om do. for Rjukan	623
Lov	om Norsk lysingsblad	624
»	om midlert. tillegg til lov om jakt og fangst	624
Res.	om nedsettelse av konsesjonsgrenser for Nes i Akershus	625
»	om do. for Stjørna	625
»	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe bestemmelser etter lov om midlert. tillegg til lov om jakt og fangst ..	625
»	om stallrom for hester under skogsarbeid	625
»	om reglar for innførsel m. v. av ost	626
»	om forhøyelse av vrakeravgift for saltet sild	627

Kongelig resolusjon.

De ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 fastsatte alminnelige trafikkregler, jfr. endringer ved kongelige resolusjoner av 8 februar og 3 mai 1946, endres således:

27 sept.

27 sept.

§ 25, punkt 1, 2 og 3 skal lyde:

1. I byer og tettbygde strøk må det ikke kjøres fortare enn 35 km i timen og alltid slik at en kan stanse på en lengde av 10 meter.

2. Utenfor byer og tettbygde strøk kan kjørefarten økes til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over vegen. Er vegen bred med fritt utsyn og er vegbanen fri, kan farten økes ut over 45 km i timen, men bare når forholdene i enhver henseende er sådanne at det ikke kan medføre fare, skade eller ulempe av noen art. Farten må ikke på noe punkt være større enn at vognen til enhver tid kan stanses på tredjedelen av den umiddelbart foranliggende helt frie og oversiktlige vegbane og må ikke overskride 60 km i timen.

3. Har motorkjøretøy tilhenger som med full last veier over 1 000 kg, er maksimalfarten utenfor byer og tettbygde strøk 45 km i timen.

Denne endring trer i kraft 1 oktober 1946.

27 sept.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover («husdyrloven»), jfr. «husdyrlovens» § 16 og kongelig resolusjon av 15 desember 1939, fastsettes følgende alminnelige bestemmelser om bekjempelsen av tuberkulose og paratyfus (hønsetyfus) hos fjørfe.

§ 1. Ved fjørfe forstås i disse regler høns, gjess, ender og kaluner.

§ 2. Enhver som eier eller på annen måte besitter fjørfe skal snarest mulig tilkalle veterinær eller snarest mulig melde fra til veterinær eller til politimesteren i byene, på landet til lensmannen,

(Omsetjing.)

§ 25, punkt 1, 2 og 3 skal lyda:

1. I byar og tettbygde strøk må det ikkje køyrast fortare enn 35 km i timen og alltid soleis at ein kan stogga på 10 meter lengd.

2. Utanfor byar og tettbygde strøk kan køyrefarten aukast til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over vegen. Er det breid veg, fritt utsyn og fri vegbane, kan farten aukast til meir enn 45 km i timen, men berre når alle høve er soleis at det ikkje kan vera til fåre, skade eller ulempe av noko slag. Farten må ikkje på noko punkt vera større enn at vogna til kvar tid kan stogga på tridjeparten av den heilt frie og oversynlege vegbane ende framfor ein og må ikkje vera meir enn 60 km i timen.

3. Har motorkøyretøy tilhenger som med full last veg over 1 000 kg, er høgstefarten utanfor byar og tettbygde strøk 45 km i timen.

Dette brigde tek til å gjelda 1 oktober 1946.

når fjørfe er angrepet eller død av tuberkulose eller paratyfus, 27 sept. (hønsetyfus) eller det er sannsynlighet for at så er tilfelle.

§ 3. Fjørfebesetning hvor tuberkulose eller paratyfus er konstatert og diagnosen er bekreftet, er å betrakte som smittet i sin helhet. Disse regler omfatter derfor alle dyr som tilhører besetningen uansett om det enkelte dyr ennå ikke bevislig er angrepet av sykdommen (e). Også fremmed fjørfe som har stått i infisert besetning, anses som smittet. Besetningen betraktes som smittet inntil Veterinærdirektøren har frigitt den.

§ 4. Eier av fjørfebesetning som er smittet (§ 3) eller den som på hans vegne fører tilsyn med dyrene plikter å etterkomme disse regler og de påbud som blir gitt av vedkommende veterinær med omsyn til bl. a. isolasjon og desinfeksjon.

§ 5. Eier av fjørfebesetning som er smittet (§ 3) eller den som opptrer på hans vegne skal holde besetningen forsvarlig inngjerdet og ellers holde dyrene slik at de ikke får høve til å gå fritt omkring i rom hvor det står andre dyr — f. eks. til førganger, førkrybber, fjøs, stall eller grisehus.

§ 6. Enhver som eier eller på annen måte besitter fjørfe, som han vet eller burde vite kan antas å ha vært utsatt for smitte av tuberkulose eller paratyfus eller er angrepet av disse sykdommer, skal påse at slikt fjørfe ikke føres på markeder eller til steder hvor det drives handel med sammenbrakte dyr, til dyrskue (utstillinger) eller til andres fjøs, stall eller annet oppholdsrom for husdyr.

§ 7. Personer som stiller eller på annen måte ferder i smittet besetning (§ 3) plikter å utvise nødvendig forsiktighet så smitte ikke spres (f. eks. ved skotøy, arbeidstøy, hender m. v.).

§ 8. Det er forbudt å føre levende dyr, herunder ungdyr (kylinger), fra smittet besetning (§ 3) bort fra eiendommen med mindre vedkommende veterinær har gitt tillatelse til det. Dyrene kan da i tilfelle bare sendes direkte til slaktning.

§ 9. Når dyr fra en smittet fjørfebesetning (§ 3) skal transporteres, må den som sender dyrene si fra om at det er dyr fra en smittet besetning. Den eller de som foretar transport av dyr fra en slik besetning plikter da å sørge for at dyrene ikke kommer i berøring med livdyr av fjørfe og at det etter transporten foretas nødvendig desinfeksjon av transportmidlet, oppholdsrom, kasser m. v.

§ 10. Det er forbudt å bruke slakt fra en smittet fjørfebesetning (§ 3) til mat for folk med mindre vedkommende veterinær gir tillatelse til det. Slakt eller organer som viser sykkelige forandringer må ikke selges eller brukes til mat for folk, men kan anvendes til dyrefôr når slaktet etter organene er godt gjennomkokt. Slakt eller organer som er gjennominfisert eller dyr som dør eller nødslaktes

27 sept. på grunn av tuberkulose eller paratyfus må dog enten tilintetgjøres på stedet ved brenning eller graves ned på forsvarlig måte. Materiale av slike dyr kan dog leveres til veterinær eller sendes til Veterinærinstituttet eller Norges Veterinærhøgskoles patologisk anatomisk institutt til nærmere undersøkelse.

§ 11. Fra eiendom hvor det er smittet fjørfebesetning er det forbudt å føre bort infisert avfall (bl. a. gjødsel) og infiserte gjenstander m. v.

§ 12. Det er forbudt å uthy til salg, omsette, levere eller på annen måte mot eller uten vederlag å overlate rugeeegg som stammer fra fjørfebesetning som er smittet av tuberkulose eller paratyfus eller bruke slike egg til ruging.

§ 13. Veterinærdirektøren kan bestemme at disse regler også skal gjelde for andre fjørfesykdommer som er eller blir henført under husdyrlovens kap. 3. Han kan også påby at bestemmelsene skal gjelde for andre fuglearter enn de som er nevnt i § 1, liksom han kan gi utfyllende bestemmelser og nærmere instruks og dispensere fra reglene.

§ 14. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

§ 15. Disse regler trer i kraft 1 januar 1947. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets bestemmelser av 8 desember 1930 om hønsetyfus, og av 30 mai 1936 om smittsom hønse-lammelse. Likeledes oppheves samtidig Landbruksdepartementets bestemmelser av 10 desember 1930 om husdyrtuberkulose, for så vidt angår tuberkulose hos fjørfe.

27 sept. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 15 i Lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover («husdyrloven») fastsettes følgende alminnelige bestemmelser om salg, omsetning m. v. av rugeeegg og livdyr fra rugeri eller avlsbesetning av fjørfe:

§ 1. Ved rugeri forstås i disse regler i alminnelighet et sted hvor det klekkes ut kyllinger for andre mot eller uten vederlag, eller for salg.

Ved avlsbesetning forstås i disse regler i alminnelighet fjørfebesetning hvorfra avhendes egg til ruging, kyllinger (dagsgamle eller eldre) eller voksne dyr som skal brukes som livdyr.

Er det tvil om hvorvidt det dreier seg om rugeri, henholdsvis avlsbesetning, avgjøres dette av Veterinærdirektøren etter uttalelse fra vedkommende distriktsveterinær.

Ved fjørfe forstås i disse regler høns, gjess, ender og kalkuner.

§ 2. Det er forbudt å utby til salg, omsette, levere eller på 27 sept. annen måte mot eller uten vederlag å overlate rugeegg, kyllinger og livdyr fra rugeri eller avlsbesetning av fjørfe, med mindre rugeriet eller avlsbesetningen er godkjent av Veterinærdirektøren og av ham har fått sertifikat om dette på de vilkår som han fastsetter.

§ 3. Sertifikat utstedes etter søknad utferdiget på foreskrevet skjema og bære på det vilkår at besetningen er fri for paratyfus og tuberkulose, og at sunnhetstilstanden er tilfredsstillende og at de hygieniske forhold og forholdene for øvrig i besetningen og/eller rugeriet er betryggende. Om det er fjørfe på eiendommen som ikke tilhører avlsbesetningen gjelder de samme regler for disse.

§ 4. Veterinærdirektøren kan bestemme at disse regler også skal gjelde for andre fuglearter enn de som er nevnt i § 1, liksom han kan gi utfyllende bestemmelser og nærmere instruks og dispensere fra reglene.

§ 5. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

§ 6. Disse regler trer i kraft 1 august 1947.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

28 sept.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre vedtak av Vestre Toten herredsstyre, Opland fylke, i møte 13 juni 1946 om endring i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss.

Vedtekten skal heretter lyde slik:
Til lovens § 13.

Bygningsrådet består av lensmannen i Vestre Toten, helserådets ordfører, fungerende direktør ved Raufoss Ammunisjonsfabrikker, kommuneingeniøren i Vestre Toten, samt 4 av herredsstyret valte medlemmer.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

30 sept.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Hønefoss bystyre i møte 8 juli 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Hønefoss:

Vedtekten lyder slik:
Til lovens § 89, 3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

30 sept. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring i feieregulativet for Mandal, slik at takstene nå blir følgende:

Skorsteinpipe eller loddpipe gjennom 1 etasje	kr. 0,50
» » » » » 2 »	» 0,80
» » » » » 3 »	» 1,30
Fabrikkpiper	» 2,00

2 oktbr. **Skriv frå Forsyningsdepartementet.**

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 og § 65 i brannlova frå 15 august 1908 fastsett departementet at dei nemnde lovane skal gjelda for eit strok av nedre Eidfjord i Eidfjord herred, Bergen og Hordaland fylker, innafør disse grensene:

Fra Hereidssjøen langs nedre bråtkant til punkt 239. Vidare derfra over til punkt 187 og derfra rett på sandtaket på Vik, punkt 124, derfra langs sjøen tilbake til utgangspunktet ved Hereidssjøen.

3 oktbr. **Bestemmelser om endring av Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 13 juli 1946 om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer og bygningsartikler til bygge- og anleggsarbeider og andre formål.**

(Gitt 3 oktober 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornödenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

§ 1 skal lyde:

Følgende bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes av disse bestemmelser:

a) Parkett.	Murstein.
Trefiberplater.	Takstein.
Sement.	Takskifer.
Sementblokker (sementhulstein, støpt bygningsstein).	Takpapp.
Kalksandstein.	Linoleum.
Sementtakstein.	Kryssfiner.
Cellebetong	Kjøkkenvasker.
Slaggbetong	Fajanse servanter.
Klinkerbetong	Fajanse klosettskåler
Sementasbestbølgeplater.	Klosettsisterner.
	Badekar.

Radiatorer.	Armeringsstål.	3 oktbr.
Smijernsrør (unntatt presisjonsrør).	Bølgeblikk.	
Lettstøpte støpejernsrør (soil- b. Tømmer.		
rør og vaskrør).	c. Kalk (limstein) og mørtel.	

II.

Denne bestemmelse trer i kraft 15 oktober 1946.

Bruksreglar for Skavdal—Røshøistatsålmennning 4 oktbr.
i Verran, fastsett av Landbruksdepartementet med heimel i § 48 i skoglova frå 22 juni 1863.

§ 1. Det er forbode å flekkje av bork og never i ålmenningen. Like eins er det forbode å bryte lauv eller hogge friske veksterlege tre til staur og gardfang.

Til ved skal det so langt det let seg gjere, visast ut tørt avfall, lauvtre og slike bartre som ikkje kan nyttast på ein meir lønsam måte.

§ 2. Dei som har bruksrett, må berre hogge etter løyve frå ålmenningssstyret og etter utvising.

§ 3. Dei som ynskjer utvising, må sende inn skriftleg søknad til ålmenningssstyret innan utgangen av mars månad med oppgave over det dei ynskjer utvist av ved og tømmer.

§ 4. Etter søknadsfresten handsamar styret søknadene med di det tar omsyn til kor mykje søkjarane treng.

§ 5. Innan utgangen av april sender styret samla oppgave til skogforvaltaren med opplysing om kor mykje ein ynskjer utvist. Skogforvaltaren gjer så vedtak om kor mykje som skal visast ut og blinkingstida, og gjev styret melding om det.

§ 6. Blinkinga vert greid av skogforvaltaren eller den han gir fullmakt til det.

Utgiftene til det blinkingsmannskapet som er naudsynleg vert betala attende av ålmenningsskassa.

Skogforvaltaren sender styret oppgave over kor mykje som er blinka ut, og deretter deler styret det ut til dei einskilde søkjarar. Styret har ansvaret for at delinga vert rett.

Styret skal føre bok over delinga, og utskrift må sendast skogforvaltaren når han krev det.

Den vanlege delinga må ha gått for seg innan 31 oktober.

§ 7. Hogsten kan gå for seg i to perioder, kvar på ikkje over 6 vyrkedagar som fylgjer på kvarandre. Alt vyrke skal vere samanlunna i den perioden det er hogge.

Styret skal kunngjera hogsttidene.

4 oktbr. Når det som er utvist vert utpeika, gir styret opplysning om det som er delt til den einskilde ved merknad på eit eksemplar av driftsinstruksen som styret må sjå til vert fylgt.

§ 8. Straks etter hogsten verdset styret det vyrke som er hogge og fastset avgifta. Avgifta skal betalast til kasseraren innan 1 januar i driftsåret. Nytt hogstløyve vert ikkje gjeve fyrr det ein har fått løyvt tidlegare, er betala.

§ 9. Utvising gjeld berre for første vinter etter at vyrket er vist ut. Det utviste tilfang skal køyrast heim same vinter som det er hogge. Styret kan likevel, når det ligg føre gyldig grunn, gje eit års utsetjing med hogst og framdreft.

Er utvist vyrke ikkje hogge, eller hogge vyrke ikkje heimkøyrd innan fastsett tid, kan vedkomande nektast utvising neste år. Når 2 år er gått frå utvisingsdagen, kan slikt utvist og overstått eller hogge men ikkje framdrive vyrke, visast ut til ein annan person med bruksrett, eller det kan seljast ved skogforvaltaren, og salssumen nyttast til dekning av utgiftene til skogforvaltninga.

§ 10. Almenningskassa skal ha den avgifta som vert svara av dei som har bruksrett. Styret skal kvart år, so snart rekneskapen for det lidne året ligg føre i ettersett stand, seinast innan 1 september i året, kalle dei som har bruksrett, saman til møte, der rekneskap og årsmelding vert lagt fram.

Rekneskapsåret går frå 1 juli—30 juni.

§ 11. Styret betalar attende til skogforvaltaren $\frac{3}{4}$ av dei utgiftene det offentlege har til skogvaktar. I fall det offentlege legg ned skogvaktarstillinga, skal ålmenningssstyret tilsetje skogvaktar. Instruks og tilsetjing må godkjennast av Skogvesenet.

§ 12. Det er forbode å byte eller avhende vyrke som er vist ut. Det må heller ikkje nyttast til ringare bruk enn det er skikka til. Bakhon må først heim og nyttast.

§ 13. Brukarar av setrar som ligg i ålmenningen, har rett til naudsynleg vyrke til seterbruk utan avgift, men berre etter utvising. Til gardfang skal det berre visast ut underkuva eller skadde tre.

§ 14. Styret skal setje upp liste over alle eigedomar som har bruksrett. Lista må innehalde oppgåve over navnet på eigedomen, gnr. og bnr., og for dei mindre gardane dessutan oppgåve over vidda på dyrka mark og med opplysning om dei kan segjast å vere sjølvstendige jordbruk.

Avskrift av lista vert send Skogvesenet til godkjenning, og nye bruksretter må ikkje godkjennast fyrr søknaden har vore lagt fram for Skogvesenet.

§ 15. I fall styret fastset at hogst og drift skal gå for seg for 4 oktbr. rekning av almenningsskassa, går pliktene etter § 7, fyrste leden, over på styret.

§ 16. Brot på desse fyresegnene vert straffa.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

4 oktbr.

I medhald av lov om fredning av ferskvannsfisk frå 2 juni 1933, jfr. kongeleg resolusjon frå same dagen, har Landbruksdepartementet 4 oktober 1946 fastsett desse fiskereglar for Bø herad og Nes sokn i Sauherad, Telemark fylke:

1. Det er til kvar tid forbodi å bruka:

- a) Lyster eller annen reiskap med odd (spiss) eller krok som ikkje er rekna på å verta slukt av fisken. Unnateki er lyster til fiske av ål.
- b) Reiskap som krev bruk av eldslys eller anna kunstig lys.
- c) Bunden reiskap med mindre måskevidde enn 30 mm i våt stand, unnateki håv som hjelpereiskap.

2. Fangstreiskap i elv eller bekk må ikkje stengja meir enn halve elve- eller bekkebreidda ved vanleg sumarvass-stand.

Reiskap sett ut frå motståande elvebreidder må ha ein avstand seg imellom på minst 15 meter.

3. Frå og med 15 september til og med 25 oktober er alt fiske forbodi i elvar og bekker og nærmare inn- eller utlaupsos enn 100 m.

Bøelva er òg resten av året freda for fiske med garn og mot i tida frå sundag kl. 12 til tysdag kl. 12.

4. Brot på desse reglar vert straffa.

5. Desse reglar vert sett i kraft frå 1 januar 1947 og gjeld til vidare. Frå same tid vert sett ut av kraft fiskereglar frå 8 mai 1930 for ymse vassdrag i Sauherad for det som vedkjem Nes sokn.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

5 oktbr.

Herved stadfestes vedtak av 27 og 28 august 1946 av Nesna herredsstyre, Nordland fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Nesna herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter fra 1 mai til 1 november. Unntatt herfra er hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter samt dresserte gjeterhunder som følger buskap på beite.

5 oktbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 28, jfr. § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, stadfester departementet vedtak av Strinda herredsstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 28 juni 1946 om regulering av Munkvold hovedgård, Strinda kommune.

Det regulerte område er avmerket med en rød grenselinje.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner departementet videre herredsstyrets vedtak s. d. om sålydende vedtekter i tilknytning til reguleringen med en del endringer foretatt av departementet:

1. Utparselleringen må foregå etter de delelinjer som er vist på planen. Husene legges i et slikt forhold til de regulerte vegger og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser.
2. Garasjene skal føres opp av mur eller jernbetong med 1-stens branngavl for hver tredje garasje. I veggen mot nabo skal garasjene ikke ha åpninger.
3. På hver enkelt tomt må det bare føres opp ett våningshus. Langs Gullregnstiens nordside må det bare bygges eneboliger i én etasje. Langs Veslefrikks veg på østsiden av Munkvoll allé skal husene ha 2 etasjer og sadeltak med 30 grader takfall. Intet hus må innredes med flere enn 2 leiligheter. Fargen på husene må være godkjent av bygningssjefen.
4. Over 2. etasje er det ikke tillatt å innre beboelsesrom.
5. På de tomter som er bestemt til boligbygg er det ikke adgang til å føre opp frittstående garasjer eller uthus.
6. På de arealer som omfattes av reguleringsplanen må det ikke settes i gang industriell virksomhet. Unntatt herfra er verksteder av ubetydelig art som ikke kan tenkes å virke sjenerende for beboerne og som innredes med bygningsrådets samtykke.
7. Som innhegning av tomtene må bare brukes hekk. Hekken skal mot gate holdes klippet i en høyde av 1,2 meter.
8. Fra foranstående bestemmelser kan bygningsrådet tilstede unntak innenfor rammen av bygningslovens og forskriftenes bestemmelser og hvor det kan skje uten å bryte den orden i bebyggelsen som planen søker å gjennomføre.

7 oktbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3, jfr. § 57 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, stadfester med dette vedtak av Oslo bystyre i møte 15 november 1945 om endringer i § 13 i gjeldende betalingsregulativ for bygningskontroll og oppmåling for Oslo, med en mindre rettelse foretatt av departementet, slik at hele regulativet (§§ 13—17) nå skal lyde:

I. Kart- og oppmålingsforretning, samt situasjonskart:

7 oktbr.

		Kart- forretning:	Situasjons- kart:
a.	Når arealet ikke overskrider 300 m ²	kr. 40	kr. 40
	For areal over 300 m ² til og med 600 m ²	» 55	» 55
	— 600 » —	» 70	» 70
	— 1 000 » —	» 85	» 80
	— 1 500 » —	» 100	» 90
	— 2 000 » —	» 115	» 100
	— 2 500 » —	» 130	» 110
	— 3 000 » —	» 145	» 120
	— 3 500 » —	» 160	» 130
	— 4 000 » —	» 175	» 140
	— 4 500 » —	» 190	» 150
	— 5 000 » —	» 205	» 155
	— 6 000 » —	» 220	» 160
	— 7 000 » —	» 235	» 165
	— 8 000 » —	» 250	» 170
	— 9 000 » —	» 265	» 175

og for kartforretning kr. 10 for hver overskytende 1 000 m² til og med 20 000 m².

deretter kr. 5 for hver overskytende 1 000 m² alt inkludert og for situasjonskart kr. 5 for hver overskytende 1 000 m².

b. For retting av kartforretning betales halvparten av kartforretningens gebyr.

c. For utsatt kartforretning på grunn av unnlatt frammøte av rekvisenten gebyr kr. 15.

d. For tilbakekalling av avholdt kartforretning halvparten av kartforretningens gebyr.

II. Innmåling av bebyggelse på målebrev kr. 20.

III. Grensepåvising. For påvising av en eiendoms grenser etter foreliggende målebrev betales kr. 5 for hvert påvist punkt — minst kr. 30.

IV. Gjenpart av målebrev. For bekreftet gjenpart av målebrev betales $\frac{1}{10}$ av gebyret for oppmålingsforretningen. Minste gebyr kr. 10.

V. Attester. For attester betales kr. 5.

VI. Påvising av gate- og byggelinjer. For påvising av gate- og byggelinjer betales kr. 20 med tillegg av kr. 5 for hvert punkt som forlanges påvist eller avsatt over 2. Samme sats gjelder for høydepåvisinger.

Detaljsskisse av påvising betales etter skjønn.

Kontroll av påvising og høyder betales med kr. 10.

Betalingen erlegges på forhånd etter foreløpig beregning.

7 oktbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Lande-Greåker brann- og bygningskommunestyre i møte 8 juli 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 113 for Lande-Greåker brann- og bygningskommune, Østfold fylke, med en tilføyelse foretatt av departementet.

Vedtekten lyder så:

Til bygningslovens § 113.

I Lande-Greåker brann- og bygningskommune oppføres trebygninger overalt unntagen:

1. i strøket langs riksveg nr. 1 på strekningen fra Rolvsøysundbro til krysset ved Grålumvegen,
2. i strøket langs riksveg nr. 5 på strekningen fra Rolvsøysundbro til Greåker jernbanestasjon,
3. eller hvor det gjelder bedrifter, industri og fabrikker for hvilke bygningsrådet forlanger at bygningene skal bygges ildfast, jfr. bygningslovens § 123.

9 oktbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som kommunestyret i Kongsberg har gjort i møte 9 august 1946 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Den nye vedtekt skal gjelde inntil videre fra og med 1 november 1946.

Fra samme dag opphører den eldre vedtekt å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder som det ikke er gitt særregler for i §§ 2, 3, og 4 skal, med de nedennevnte unntak, på hverdager holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8,30. Lørdager lukkes kl. 15. Pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

1 og 17 mai samt påskeaften holdes helt lukket.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder hvor det bare selges tobakk og tobakksartikler, aviser, tidsskrifter, frimerker, post- og prospektkort, skrivesaker, frukt, sjokolade, konfekt, konfektyrer, sukkertøy, mineral-

vann og alkoholfritt øl, skal med de nedennevnte unntak, på 9 oktbr. hverdager holdes lukket fra kl. 21 til kl. 8,30.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

B. På søn- og helligdager kan det holdes oppe fra kl. 17 til kl. 21.

1 og 17 mai, når disse faller på en søn- eller helligdag, kan det holdes oppe fra kl. 13 til kl. 21.

Langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag, 1 juledag, 1 nyttårsdag samt jul- og nyttårsaften når disse faller på en søndag, holdes helt lukket.

§ 3.

A. Utsalgssteder hvor det kun selges melk, fløte, smør, egg og ost, skal med de nedennevnte unntak holdes lukket på hverdager fra kl. 17 til kl. 8,30.

Pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

1 og 17 mai samt påskeaften lukkes kl. 13.

B. På søn- og helligdager kan det holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10.

§ 4. Denne vedtekt gjelder ikke for bensinstasjoner samt for utsalgssteder som kun selger aviser, tidsskrifter, frimerker, brev-kort, rutebøker og reisekart.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

9 oktbr.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring i feieregulativet for Skotfoss brannkommune, Telemark fylke, slik at takstene nå blir følgende:

Skorsteinspipe eller loddpipe gjennom 1 etasje	kr. 0,65
» » » » 2 »	» 1,00
» » » » 3 »	» 1,35
» » » » 4 »	» 1,60
Bakeripiper	» 4,00
Anbringere og trukne rør	» 0,50

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

9 oktbr.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes endring av feieregulativet for Rjukan, Telemark fylke, slik at takstene nå blir følgende:

9 oktbr.	Skorsteinspipe eller loddpipe gjennom 1 etasje	kr. 0,90
»	» » » » » 2 » » » » »	1,25
»	» » » » » 3 » » » » »	1,50
»	» » » » » 4 » » » » »	1,75
»	» » » » » 5 » » » » »	2,00
	Bakeripipe	» 2,35
	Anbringere og trukne rør	» 0,50

11 oktbr. Lov om Norsk Lysingsblad.

Nr. 1.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 4 oktober 1946 som lyder so:

§ 1. Staten gjev ut eit offentleg lysingsblad. Namnet skal vera Norsk Lysingsblad.

§ 2. Bladet tek inn lysingar som skal eller kan kunnigjerast med heimel i lov. Når embete og andre statsstillingar skal kunnigjerast ledige, skal dei lysast ut i Norsk Lysingsblad dersom Kongen ikkje har fastsett noko anna.

§ 3. Kongen fastsett reglar for bladdrifta, soleis også reglar for kva lysingar som kan takast inn i bladet.

§ 4. Denne lova gjeld frå den dagen Kongen fastsett. Frå same tid held lov frå 19 juni 1882 »Om utgivelse av en offentlig Kundgjørelsestidende m. v.» opp å gjelda.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 11 oktober 1946.

Medan Hans Majestet Kongen er burte frå riket

OLAV

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

11 oktbr. Lov om midlertidig tillegg til lov om jakt og Nr. 2. fangst av 20 mai 1899.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blit forelagt Stortingets vedtak av 9 oktober 1946 sålydende:

I strøk hvor elg årligars gjør betydelig skade kan Kongen til-

late jakt på elg i 1946 i nærmere fastsatt tid utenfor den i lovens § 13 fastsatte jakttid. 11 oktbr. Nr. 2.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 oktober 1946.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kronsprinsregentens resolusjon.

11 oktbr.

De konsesjionsgrenser som er omhandlet i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 §§ 2, 3, første og annet ledd, og § 4 nedsettes til 40 dekar, og de grenser som er fastsatt i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, 1 og 3 ledd, nedsettes til 10 dekar for Nes herred, Akershus fylke;

kongelig resolusjon av 11 januar 1918 om nedsettelse av jordkonsesjionsgrensen for innenbygdsboende og kongelig resolusjon av 26 februar 1926 om nedsettelse av skogkonsesjionsgrensene for herredet oppheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kronsprinsregentens resolusjon.

11 oktbr.

Den konsesjionsgrense som er fastsatt i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, 1 ledd, nedsettes til 0 for Stjærna herred, Sør-Trøndelag fylke.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kronsprinsregentens resolusjon.

11 oktbr.

Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser som er tillagt Kongen i lov av 11 oktober 1946 om midlertidig tillegg til lov om jakt og fangst av 20 mai 1899.

Kronsprinsregentens resolusjon.

11 oktbr.

Med hjemmel i lov om stallrom for hester under skogsarbeid av 21 juni 1946 blir det utferdiget følgende bestemmelser om istandbringelse og innredning av stallrom for hester under skogsarbeid:

§ 1. Hvor skogsarbeid foregår i tiden 1 oktober til 15 mai på så avsides steder at hestene ikke kan føres i hus hver natt, skal skog-

11 oktbr. eieren sørge for stallrom til hestene i samsvar med disse forskrifter. Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke arbeid av kort varighet med mindre det vil være i strid med lov om dyrevern av 7 juni 1935 å unnlate å sørge for stallrom.

§ 2. Stallen skal være:

- a. oppført på tørr tomt,
- b. anbrakt på undermur av stein eller betong eller være forsynt med tørv- eller jordbenk rundt veggene utvendig, slik at det ikke blir golvtrekk,
- c. oppført med tette og gode vegger, dryppfritt og godt isolert tak, tregolv, tette dører og vindu og med avtrekksluke som kan lukkes.

Stallen skal ha en innvendig høyde av minst 2 m fra golv til himling. Spilltauene skal være minst 1,5 m brede og 2,5 m lange, krybben iberegnet, og være forsynt med plankegolv, opplagt ca. 10 cm høyere enn golvet for øvrig. Hvor transportforholdene gjør det vanskelig å skaffe planker, kan til golv og spilltau istedenfor planker benyttes teljet tømmer. Større stall enn til 2 hester skal avdeles med tett skillevegg såfremt det bare blir 1 hest i stallen i driftssesongen. Slik avdeling skal også foretas selv om det blir 2 eller flere hester i stallen, når stallrommet ellers ville være uforholdsmessig stort for hester som skal være der. Stallen skal være innrettet slik at det bak hestene er god plass for opphenging av seletøyet. Det bør i samme bygning være særskilt fôrrom anbrakt slik at fôringen kan foregå derfra gjennom fôrluker til hver hest eller ved dør til fôrgang foran krybbene.

§ 3. Eldre stallrom kan uten hinder av disse bestemmelser benyttes i inntil 2 år fra ikrafttreddelsen. Men forskriftene skal følges når stallen blir undergitt en så omfattende reparasjon at den må sidestilles med nybygg.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar etter lov av 21 juni 1946 om stallrom for hester under skogsarbeid.

11 oktbr. **Kronsprinsregentens resolusjon.**

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer m. v. bestemmes:

I.

Følgende bestemmelser i kongelig resolusjon av 23 april 1925 med senere endringer om Regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost skal lyde:

§ 3, første ledd, nytt siste punktum: For helfet smelteost tillates dog en avvikelse i tørrstoff-fettinnholdet på 2 %.

§ 5 nr. 1: Helfet geitmysost, når den er framstilt av ublandet 11 oktbr. geitmelk og inneholder minst 28 % tørrstoff-fett.

§ 5 nr. 3: Blandet geitmysost, når den er framstilt av en blanding av kumelk og minst 12 % geitmelk, inneholder minst 28 % tørrstoff-fett og er framstilt av myse etter kaseinproduksjon. Landbruksdepartementet har bemyndigelse til under spesielle forhold å gi tillatelse til at ostene framstilles av myse etter produksjon av alminnelig hvit ost.

§ 5 nr. 4: Helfet fløtemysost, når den er framstilt av kumelk og inneholder minst 28 % tørrstoff-fett.

§ 6 første ledd: Geitmysost, blandet geitmysost, helfet fløtemysost og halvfet fløtemysost skal innen den føres i handelen stemples på ostens ene langside i ostens hele lengde med følgende merke foruten produsentens nummer etter §§ 7 og 8:

Helfet geitmysost	F. G. 28	F. G. 28	F. G. 28
Halvfet geitmysost	H. G. 20	H. G. 20	H. G. 20
Blandet geitmysost	B. G. 28	B. G. 28	B. G. 28
Helfet fløtemysost	F. 28	F. 28	F. 28
Halvfet fløtemysost	H. 20	H. 20	H. 20

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kronsprinsregentens resolusjon.

11 oktbr.

I medhold av § 14 i lov av 22 juni 1934 om kontroll med sild bestemmes:

Den i kongelig resolusjon av 28 juli 1937, avsnitt VI, fastsatte vrakeravgift for saltet sild forhøyes fra 21 oktober 1946 og inntil videre med 50 prosent.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.